

[Kaare Frederiksen.]

videnskabelige sikkerhed aldrig kan være fuldkommen. Det er derfor vigtigt at fastholde lovforslagets sigte i retning af kvalitet og sikkerhed.

Ved denne mellemetage bør man formentlig fæste opmærksomheden på enkelte af de tvivlsspørgsmål, der har udkrystalliseret sig, og i første række nævner jeg de konklusioner, ministeren har ment at kunne drage, så kommentarer kan fremsættes herfra.

Vi har fra mit partis side bemærket forslaget om offentlig kontrol med priserne på farmaceutiske lægemidler. Hvor meget der ligger i betegnelsen effektiv, kan vel diskuteres, idet der unægtelig ligger en hel del problemer i spørgsmålet om reklame, rationel markedsføring, produkternes antal, indregning af forskningsopgaver etc., også det, at samtlige udgifter vel nok må karakteriseres som fællesudgifter for de forskellige produkter. I modsætning til hr. Camre vil jeg nu sætte spørgsmålstegn ved ordene „et medicinsk behov“. Jeg tror, at når man begynder at fordybe sig i denne etikette, vil man opdage, hvor vanskeligt problemet kan være.

Apropos etiketterne. Spørgsmålet om særnavne og fællesnavne på disse står vi forms frit overfor. Dette spørgsmål bør formentlig ikke overdimensioneres, som man kunne få indtryk af der var tilbøjelighed til. Det er jo en af udløberne af industriens interessebetonede og legitime markedsproblemer. For mit vedkommende har jeg bemærket, at en rationel form for navngivning overhovedet ikke synes at foreligge, navnlig ikke for kombinerede produkter.

Vi forstår ministerens vanskeligheder ved selve lovens områdebestemmelse, og vi nærer for så vidt ikke bekymring ved at overlade ministeren en vis bemyndigelse til at gøre rammerne tilpas fleksible. De af ministeren nævnte former for liberalisering forekommer rimelige, og ligesom hr. Karlskov Jensen vil jeg benytte lejligheden til at citere, for at det skal slås fast, fra fremsættelsestalen, hvor ministeren siger:

„Jeg er foreløbig endt i en skitse, hvorefter vitaminer og kosttilskud vil kunne forhandles helt frit, bortset fra farlige præparater. Ormemidler o. lign. vil i videst muligt omfang blive fritaget for receptpligt, hvorved udgiften til recepten bortfalder. Des-

uden vil jeg arbejde for, at alle former for veterinærmedicin, som fortsat skal forhandles på apotekerne, billiggøres gennem en væsentlig nedsættelse af apoteksavancen.“

Jeg har nævnt det som eksempel, men også fordi det stykke forekommer mig vigtigt.

Baggrunden for usikkerheden om lovens anvendelsesområde er jo vanskeligheden ved at definere lægemidler i forhold til så meget andet. Jeg nævnte i indledningen den enorme udvikling i befolkningens sundhedsvilkår. Hvor meget af denne udvikling skyldes egentlig sygdomsbekæmpelse, og hvor meget, hvad man kunne kalde miljø, i første række forbedringer i bolig og kost?

Et enkelt spørgsmål ud over ministerens ændringstanker tager jeg fra en af mindretalsudtalelserne. Vi erkender, at det er et vanskeligt spørgsmål, og at fremskridt opnås gennem behandlingsformer, der ikke er tilstrækkeligt afprøvede, men alligevel bør man formentlig søge frem til visse retsfor skrifter til garanti for patienter ved klinisk afprøvning af midlerne.

De spørgsmål, loven rejser, er af vital betydning for befolkningen, og befolkningen deltager på forskellige foranledninger med livlig interesse i debatten om aktuelle emner. Det må beklages, at der ikke er nogen rigtig samkøring mellem drøftelsen her i tinget og behandlingen i offentligheden.

Hanne Reintoft (DKP):

Der ligger til grund for genfremsættelsen af dette lovforslag et grundigt og endnu ikke afsluttet udvalgsarbejde. Jeg skal her også først og fremmest principielt henvise til, hvad vi anførte under første behandling af lovforslaget sidste år, men jeg finder alligevel, der er grund til igen at understrege, at vi under ingen omstændigheder ønsker en tilnærmelse til EF-reglerne på dette vigtige område.

Der er netop på lægemiddelområdet advaret mod de meget mere vidtgående og ukontrollable regler, der er i flere EF-lande, og jeg ser til min beklagelse, at indenrigsministeren i svar til udvalget har måttet erkende, at fornuftige danske forholdsregler kan det være umuligt at tage på grund af de foreliggende EF-direktiver. Det drejer sig f. eks. om strammere regler for indregistrering af nye lægemidler, hvor vi bl. a. ønsker, at sådanne kun skal kunne indregi-